

RÅDS DIREKTIV 94/55/EF**av 21. november 1994****om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om veitransport av farlig gods(*)****RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 75,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C⁽³⁾, og

ut fra følgende betraktninger:

1. I de senere årene har innenlands og internasjonal veitransport av farlig gods økt betydelig, og dette gjør at risikoen for ulykker også er blitt større.
2. Alle medlemsstatene unntatt Irland er part i Den europeiske avtale om internasjonal veitransport av farlig gods (ADR), som har et geografisk anvendelsesområde som strekker seg utover Fellesskapet, og der det er fastsatt ensartede sikkerhetsregler for internasjonal veitransport av farlig gods. Det er følgelig ønskelig å utvide disse reglens anvendelsesområde til innenlands transport, slik at vilkårene for veitransport av farlig gods blir harmonisert innen Fellesskapet.
3. Det finnes ingen fellesskapsbestemmelser som omfatter alle tiltak som er nødvendige for å trygge sikkerheten ved transport av farlig gods, og medlemsstatenes bestemmelser på dette området er ulike. Ulikhetene er en hindring for adgangen til å yte transporttjenester og for den frie bevegelighet for transportkjøretøyer og transportutstyr. For å fjerne disse hindringene bør det fastlegges ensartede regler for all transport innen Fellesskapet.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 319 av 12.12.1994, s. 7, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 22/96 of 26. april 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) EFT nr. C 17 av 20.1.1994, s. 6.

(2) EFT nr. C 195 av 18.7.1994, s. 15.

(3) Europaparlamentets uttalelse av 3. mai 1994 (EFT nr. C 205 av 25.7.1994, s. 54), Rådets felles holdning av 19. september 1994 (EFT nr. C 301 av 27.10.1994, s. 25) og europaparlamentsbeslutning av 17. november 1994 (ennå ikke kunngjort i EFT).

4. Et slikt tiltak må gjennomføres på fellesskapsplan for å sikre sammenhengen med de øvrige fellesskapsbestemmelsene, for å sikre et tilfredsstillende harmoniseringsnivå som letter den frie bevegelighet for varer og tjenester, og for å sikre et høyt sikkerhetsnivå i innenlands og internasjonal transport.

5. Forpliktelsen til å harmonisere klassifikasjonssystemene for farlige stoffer, som Fellesskapet og medlemsstatene påtok seg i samsvar med målene fastlagt i kapittel 19 i Agenda 21 fra FN's konferanse for miljø og utvikling i Rio de Janeiro i juni 1992, berøres ikke av bestemmelsene i dette direktiv.

6. Det finnes ennå ingen særskilte fellesskapsbestemmelser som regulerer sikkerhetsvilkårene for transport av biologiske agenser og genmodifiserte mikroorganismer som omfattes av rådsdirektiv 90/219/EØF⁽⁴⁾, 90/220/EØF⁽⁵⁾ og 90/679/EØF⁽⁶⁾.

7. Bestemmelsene i dette direktiv tar hensyn til Fellesskapets politikk på områdene sikkerhet for arbeidstakere, bygging av kjøretøyer og miljøvern.

8. Det er opp til medlemsstatene å fastsette regler for transport på sitt territorium av farlig gods med kjøretøyer som ikke omfattes av bestemmelsene i dette direktiv, uansett hvor kjøretøyet er registrert.

9. Medlemsstatene må kunne anvende særskilte trafikkregler ved transport av farlig gods på sitt territorium.

10. Medlemsstatene må kunne opprettholde sine krav til kvalitetssikring for bestemte nasjonale transporter inntil Kommisjonen framlegger en rapport for Rådet om dette.

11. I henhold til bestemmelsene i ADR kan statene inngå avtaler som fraviker ADR, og en rekke bilaterale avtaler mellom medlemsstatene hindrer adgangen til å yte tjenester når det gjelder transport av farlig gods. Når de nødvendige bestemmelser nå inntas i vedleggene til dette direktiv, bør det bli mulig å unngå slike unntak. Det bør fastsettes en overgangsperiode der de gjeldende avtalene fortsatt kan anvendes mellom medlemsstatene.

(4) EFT nr. L 117 av 8.5.1990, s. 1.

(5) EFT nr. L 117 av 8.5.1990, s. 15.

(6) EFT nr. L 374 av 31.12.1990, s. 1.

12. Bestemmelsene i ADR må gjennomføres i fellesskapsretten, særlig konstruksjonskravene for kjøretøyer som transporterer farlig gods. I denne sammenheng bør det fastsettes en overgangsperiode slik at medlemsstatene midlertidig kan opprettholde visse særskilte nasjonale bestemmelser om konstruksjonskrav for kjøretøyer registrert på deres territorium.
13. De eksisterende framgangsmåtene for underretning om forslag til nasjonal lovgivning på området må anvendes for å bedre oversikten for alle markedsdeltakere.
14. Medlemsstatene må for innenlands transport fortsatt ha rett til å anvende regler som er i samsvar med De forente nasjoners rekommandasjoner om transport av farlig gods, i den utstrekning ADR ennå ikke er harmonisert med disse reglene, som skal gjøre det enklere å kombinere flere transportmidler ved transport av farlig gods.
15. Medlemsstatene må kunne regulere eller forby veitransport av bestemte typer farlig gods på sitt territorium, men bare av andre grunner enn transportsikkerhet. I denne sammenhengen kan medlemsstatene forbeholde seg retten til å pålegge bruk av jernbane eller vannvei ved visse transporter av meget farlige stoffer, eller de kan opprettholde regler om bruk av meget spesiell emballasje for visse meget farlige stoffer.
16. For formålene i dette direktiv må medlemsstatene kunne anvende strengere eller mindre strenge regler for visse transporter som gjennomføres på deres territorium av kjøretøyer som er registrert i medlemsstaten.
17. Ved harmoniseringen av vilkårene bør det tas hensyn til særlige nasjonale forhold, og derfor må bestemmelsene i dette direktiv være tilstrekkelig fleksible og fastsette at medlemsstatene har mulighet til å tillatte visse unntak. Anvendelsen av de nye teknologiske og industrielle framskritt må ikke hindres, og for dette formål må det fastsettes midlertidige unntak.
18. Kjøretøyer registrert i tredjestater må tillates å utføre internasjonal transport på en medlemsstats territorium dersom de oppfyller bestemmelsene i ADR.
19. Dette direktiv må raskt kunne tilpasses den tekniske utvikling, slik at de nye bestemmelsene i ADR blir tatt hensyn til og det kan vedtas å anvende og iverksette nødtiltak ved ulykker eller uhell. For dette formål bør det nedsettes en komité og fastlegges en framgangsmåte for et nært samarbeid mellom medlemsstatene og Kommissjonen i komiteen.
20. Vedleggene til dette direktiv inneholder bestemmelser om yrkesopplæring for visse førere av kjøretøyer som transporterer farlig gods på vei. Rådskole 89/684/EØF

av 21. desember 1989 om yrkesopplæring for visse førere av kjøretøyer for veitransport av farlig gods⁽¹⁾ bør derfor oppheves -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

KAPITTEL I

Anvendelsesområde, definisjoner og alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

1. Dette direktiv får anvendelse på veitransport av farlig gods innen medlemsstatene eller mellom medlemsstatene. Det får ikke anvendelse på transport av farlig gods med kjøretøyer som tilhører en medlemsstats væpnede styrker eller som disse væpnede styrker er ansvarlig for.
2. Bestemmelsene i dette direktiv berører imidlertid ikke medlemsstatenes rett til, samtidig som de overholder fellesskapsretten, å fastsette krav som gjelder
 - a) innenlands og internasjonal transport av farlig gods på sitt territorium med kjøretøyer som ikke omfattes av dette direktiv,
 - b) særskilte trafikkregler for innenlands og internasjonal transport av farlig gods,
 - c) kvalitetssikring for foretak, etter ISO-standardene 9001 og 9002, når de utfører innenlands transport
 - i) av eksplosive stoffer og gjenstander i klasse 1 og mengden eksplosivt stoff per transportenhet overstiger
 - 1 000 kg for faregruppe 1.1, eller
 - 3 000 kg for faregruppe 1.2, eller
 - 5 000 kg for faregruppe 1.3 og 1.5,
 - ii) av de meget farlige stoffene angitt nedenfor, i tanker eller tankcontainere med et samlet volum på over 3 000 liter:
 - stoffer i klasse 2:
 - a)
 - b)
 - b)
 - ct)
 - c),

⁽¹⁾ EFT nr. L 398 av 30.12.1989, s. 33.

- dypkjølt, flytende gass med siffer 7^a b) og 8^a b),
- stoffer i klasse 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 8:
 - som ikke er nevnt under bokstav b) eller c) i disse klassene, eller
 - som er nevnt under en av de bokstavene, men har et farenummer med tre eller flere tegn (ikke null),
- iii) av følgende kolli i klasse 7 (radioaktivt materiale): kolli med spaltbart materiale, kolli av type B(U), kolli av type B(M).

Anvendelsesområdet for de nasjonale bestemmelsene om disse kravene kan ikke utvides.

Nevnte bestemmelser får ikke lenger anvendelse når tilsvarende tiltak gjøres bindende ved fællesskapsbestemmelser.

Før 31. desember 1998 skal Kommissjonen framlegge for Rådet en rapport der sikkerhetsaspektene omhandlet i denne bokstav vurderes, og der det foreslås om disse bestemmelsene skal forlenges eller oppheves.

Artikkel 2

I dette direktiv menes med

- «ADR»: Den europeiske avtale om internasjonal veitransport av farlig gods, inngått i Genève 30. september 1957, med endringer,
- «kjøretøy»: alle fullstendige eller ufullstendige motorvogner som er bestemt for bruk på vei, som har minst fire hjul og en høyeste konstruksjonshastighet på 25 kilometer i timen, samt deres tilhengere, men ikke kjøretøyer på skinner, jordbruks- og skogbrukstraktorer og mobile maskiner,
- «farlig gods»: stoffer og gjenstander som det er forbudt å transportere på vei, eller som det bare er tillatt å transportere på visse vilkår etter vedlegg A og B til dette direktiv,
- «transport»: enhver veitransport som helt eller delvis utføres av et kjøretøy på offentlig vei innen en medlemsstats territorium, herunder lasting og lossing som omfattes av vedlegg A og B, med forbehold for bestemmelser om ansvar i forbindelse med denne virksomheten, fastsatt i medlemsstatenes lovgivning.

Transporter som utføres utelukkende innenfor et avstengt område, omfattes ikke av denne definisjonen.

Artikkel 3

1. Farlig gods som det er forbudt å transportere etter vedlegg A og B til dette direktiv, skal ikke transporteres på vei, med forbehold for bestemmelsene i artikkel 6.
2. Med forbehold for de øvrige bestemmelsene i dette direktiv skal det være tillatt å transportere annet farlig gods oppført i vedlegg A dersom vilkårene fastlagt i vedlegg A og B er oppfylt, særlig med hensyn til
 - a) godsets emballasje og merking, og
 - b) konstruksjon, utstyr og drift for kjøretøyet som transporterer godset.

KAPITTEL II

Unntak, restriksjoner og fritak

Artikkel 4

Medlemsstatene kan, utelukkende for innenlands transport som utføres av kjøretøyer registrert på deres territorium, opprettholde de bestemmelser i sin nasjonale lovgivning om veitransport av farlig gods som er i samsvar med De forente nasjoners rekommandasjoner om transport av farlig gods, inntil vedlegg A og B til dette direktiv er blitt endret for å oppfylle rekommandasjonene. De skal underrette Kommissjonen om dette.

Artikkel 5

1. Med forbehold for de øvrige fællesskapsbestemmelsene, særlig om adgang til markedet, skal medlemsstatene fortsatt ha rett til å regulere eller forby transport av visse typer farlig gods på sitt territorium, men bare av andre grunner enn sikkerheten under transporten, særlig hensynet til den nasjonale sikkerhet eller miljøvern.
2. Regler som medlemsstatene pålegger kjøretøyer som utfører en internasjonal transport gjennom deres territorium, og som har tillatelse etter margnr. 10 599 i vedlegg B, skal ha et begrenset lokalt anvendelsesområde og få anvendelse på både innenlands og internasjonal transport, og de må ikke innebære forskjellsbehandling.
3.
 - a) Medlemsstatene kan anvende strengere bestemmelser for transport med kjøretøyer som er registrert eller tillatt på deres territorium, men ikke med hensyn til konstruksjonskrav.
 - b) Medlemsstatene kan likevel fortsatt anvende særskilte nasjonale bestemmelser om tyngdepunktet for tankkjøretøyer registrert på sitt territorium inntil margnr. 211 128 i vedlegg B til dette direktiv eventuelt blir endret, men ikke lenger enn til 31. desember 1998.
4. Dersom en medlemsstat mener at det ved en ulykke eller et uhell er synliggjort at sikkerhetsbestemmelsene ikke er

tilstrekkelige til å begrense den risiko transporten innebærer, og dersom det må handles raskt, skal den underrette Kommissjonen om hvilke tiltak den planlegger å treffe mens tiltakene ennå er på utkaststadiet. Kommissjonen skal etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 9 vedta om tiltakene skal godkjennes og fastlegge varigheten.

5. Medlemsstatene kan fortsette å anvende de nasjonale bestemmelser som får anvendelse 31. desember 1996, og som gjelder

- transport av stoffer i klasse 1.1,
- transport av giftige ustabile og/eller brannfarlige gasser i klasse 2,
- transport av stoffer som inneholder dioksiner eller furaner, eller
- transport av flytende stoffer i klasse 3, 4.2, 4.3, 5.1, 6.1 eller 8 som ikke er oppført under bokstav b) eller c) i disse klassene, i tanker eller tankcontainere på over 3 000 liter.

Slike bestemmelser kan bare gjelde

- forbud mot å gjennomføre transporten på vei når det er mulig å gjennomføre den med jernbane eller på vannvei,
- forpliktelse til fortrinnsvis å bruke bestemte ruter, eller
- alle andre bestemmelser om emballasjen for stoffer som inneholder dioksiner eller furaner.

Disse bestemmelsene kan ikke utvides eller gjøres strengere. Medlemsstatene skal oversende disse nasjonale bestemmelsene til Kommissjonen, som skal underrette de andre medlemsstatene om dem.

Artikkel 6

1. Medlemsstatene kan tillate veitransport på sitt territorium av farlig gods som er klassifisert, emballert og merket i samsvar med internasjonale krav til sjø- og lufttransport, når transporten delvis foregår til sjøs eller i luften.
2. Bestemmelsene i vedlegg A og B om bruken av språk ved merking eller i nødvendige dokumenter får ikke anvendelse på transport som er begrenset til én medlemsstats territorium. Medlemsstatene kan for transport på sitt territorium tillate bruken av andre språk enn dem som er nevnt i vedleggene.
3. Medlemsstatene kan på sitt territorium tillate bruk av kjøretøyer som er bygd før 1. januar 1997, og som ikke er i

samsvar med direktivets bestemmelser, men som er produsert i samsvar med nasjonale krav som gjelder 31. desember 1996, forutsatt at kjøretøyene fortsatt oppfyller sikkerhetskravene.

4. Medlemsstatene kan opprettholde nasjonale bestemmelser som er i kraft 31. desember 1996 og som gjelder konstruksjon av, bruk av og transportvilkår for nye beholdere i henhold til margnr. 2 212 i vedlegg A og nye tanker som avviker fra bestemmelsene i vedlegg A og B, inntil henvisninger til standarder for konstruksjon og bruk av tanker og beholdere er tilføyd i vedlegg A og B med samme bindende virkning som bestemmelsene i dette direktiv, men ikke lenger enn til 31. desember 1998. Beholdere og tanker som er produsert før 1. januar 1999 og som fortsatt oppfyller sikkerhetskravene, kan fortsatt brukes på de opprinnelige vilkårene.
5. Hver medlemsstat kan opprettholde andre nasjonale bestemmelser enn dem som er fastlagt i vedlegg A og B om referansetemperaturen for transport av flytende gass og flytende gassblandinger på dens territorium, inntil bestemmelser om passende referansetemperaturer for bestemte klimasoner er fastlagt i europeiske standarder og henvisninger til disse standardene er tilføyd i vedlegg A og B.
6. Hver medlemsstat kan for transport på sitt territorium tillate bruk av emballasje som er produsert, men ikke sertifisert i samsvar med ADR før 1. januar 1997, forutsatt at emballasjen er påført produksjonsdato og kan bestå prøvene fastsatt i nasjonal lovgiving i kraft inntil 31. desember 1996, og forutsatt at all emballasje oppfyller de nødvendige sikkerhetskrav (dette kan eventuelt omfatte prøvinger og inspeksjoner), etter følgende ordning: mellomstore bulkcontainere av metall og metallfat med et volum på over 50 liter kan brukes i et tidsrom på høyst 15 år fra produksjonsdatoen; annen metallemballasje og all plastemballasje kan brukes i et tidsrom på høyst fem år fra produksjonsdatoen, men ikke lenger enn til 31. desember 1998.
7. Hver medlemsstat kan inntil 31. desember 1998 tillate transport på sitt territorium av visse typer farlig gods pakket før 1. januar 1997, forutsatt at godset er klassifisert, emballert og merket i samsvar med kravene i nasjonal lovgiving i kraft før 1. januar 1997.
8. For transporter som utføres på en medlemsstats territorium av kjøretøyer registrert på medlemsstatens territorium, kan hver medlemsstat fortsatt anvende bestemmelser i nasjonal lovgiving i kraft 31. desember 1996 om en innsatskode i stedet for det farenummer som er fastsatt i vedlegg B.
9. Etter samråd med Kommissjonen kan medlemsstatene fortsette å anvende bestemmelser som er mindre strenge

enn bestemmelsene i vedlegg A og B til dette direktiv, for transport på sitt territorium av små mengder visse typer farlig gods, unntatt stoffer med middels eller høy radioaktivitet.

10. Under forutsetning av at sikkerheten ikke blir skadelidende, kan medlemsstatene innvilge midlertidige unntak fra bestemmelsene i vedlegg A og B for å foreta nødvendige prøver på sitt territorium med sikte på å endre bestemmelsene i vedleggene slik at de tilpasses den tekniske og industrielle utvikling. Kommisjonen skal underrettes om dette og skal underrette de andre medlemsstatene.

De midlertidige unntakene som medlemsstatenes vedkommende myndigheter blir enige om på grunnlag av margnr. 2 010 og 10 602 i vedlegg A og B, skal fastlegges i en multilateral avtale, og den myndighet som tar initiativet til dette, skal foreslå for vedkommende myndigheter i alle medlemsstatene at avtalen skal inngås. Kommisjonen skal underrettes om dette.

Unntakene nevnt i første og andre ledd skal anvendes uten forskjellsbehandling på grunn av nasjonalitet eller senderens, transportørens eller mottakerens etableringssted; de skal gjelde i høyst fem år, og gyldigheten kan ikke forlenges.

11. Medlemsstatene kan på sitt territorium unntaksvis tillate transport av farlig gods eller transport som er forbudt ved vedlegg A og B, eller transport som utføres på andre vilkår enn dem som er fastsatt i vedlegg A og B.
12. Med forbehold for nr. 2 og inntil senest 31. desember 1998 kan medlemsstatene uten forskjellsbehandling på grunn av nasjonalitet eller senderens, transportørens eller mottakerens etableringssted anvende eksisterende avtaler som er inngått med andre medlemsstater, og der bestemmelsene i ADR overholdes. Andre unntak som tillates etter margnr. 2 010 og 10 620 i vedlegg A og B, skal være i samsvar med kravene i nr. 10.

Artikkel 7

Med forbehold for nasjonale bestemmelser eller fellesskapsbestemmelser om adgang til markedet skal kjøretøyer som er registrert i eller godkjent for transport i tredjestater, ha tillatelse til å utføre internasjonal transport av farlig gods innen Fellesskapet dersom transporten er i samsvar med bestemmelsene i ADR.

KAPITTEL III

Sluttbestemmelser

Artikkel 8

De endringer som er nødvendige for å tilpasse vedlegg A og B til den vitenskapelige og tekniske utvikling på områdene omfattet av dette direktiv av hensyn til endringer av vedleggene til ADR, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 9.

Artikkel 9

1. Kommisjonen skal bistås av en komité for transport av farlig gods, heretter kalt «komiteen», sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av en representant for Kommisjonen.
2. Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgis stemme.
3.
 - a) Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.
 - b) Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen tre måneder etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene.

Artikkel 10

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, før 1. januar 1997. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal henvises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.
2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 11

1. Direktiv 89/684/EØF oppheves fra 1. januar 1997.
2. Midlertidige kompetansebevis utstedt av medlemsstatene i samsvar med artikkel 4 nr. 2 i ovennevnte direktiv utelukkende for innenlands transport, skal være gyldige til 31. desember 1996. Kompetansebevis utstedt i samsvar med artikkel 4 nr. 4 i nevnte direktiv kan brukes så lenge de

er gyldige, men senest til 1. juli 1997 for transport av farlig gods i tanker og for transport av eksplosive varer, og senest til 1. januar 2000 for transport av annet farlig gods.

Artikkel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 21. november 1994.

For Rådet

M. WISSMANN

Formann

VEDLEGG A

Margnr. 2 000 - 3 999 i vedlegg A til Den europeiske avtale om internasjonal veitransport av farlig gods (ADR) slik de får anvendelse fra 1. januar 1995, idet ordene «kontraherende part» erstattes med ordet «medlemsstat».

NB: Når en konsolidert tekst foreligger, vil den bli oversatt til alle Fellesskapets offisielle språk og kunngjort.

VEDLEGG B

Margnr. 10 000 - 260 000 i vedlegg B til Den europeiske avtale om internasjonal veitransport av farlig gods (ADR) slik de får anvendelse fra 1. januar 1995, idet ordene «kontraherende part» erstattes med ordet «medlemsstat».

NB: Når en konsolidert tekst foreligger, vil den bli oversatt til alle Fellesskapets offisielle språk og kunngjort.